

Uzay Gemileri - İlk Dönemler (2)

Güneş Sistemi'ne yeni yeni yayıldığımız yıllarda, bizi ortaçağın barutlu ilkel silahlarına benzeyen hantal ve tehlikeli roketlerden kurtaran Sagittarius projesi, aslında pek de yeni veya çılgın bir fikir içermiyordu. "Bunu ben çok daha önce düşünmüştüm" diye ortaya çıkan gölgede kalmış dâhilerin hepsi muhtemelen haklıydı.

Temel fikir uzay gemilerini yerde, çok uzun bir elektromanyetik sistemde ivmelendirmektir. Böylece sadece gemi uzaya gidecek, yakıt burada kalacaktı. Gereksiz yere yakıtı hızlandırmadığımız için taşınabilir faydalı yük artacaktı. Ayrıca fırlatma daha küçük ivmeyle, daha kontrollü olacak ve kaza olasılığı azalacak, gemi tasarımı üzerindeki kısıtlamaların bir çoğu ortadan kalkacaktı.

Fikir basit olmaya basitti, ama verimli olması için sistemin uzunluğunun binlerce kilometreyi bulması gerekiyordu. Bu da bir ülkenin kaynaklarını çok aştığı için proje uzun süre uygun zamanı bekledi. Sonunda bütün gezegenlerin aynı hızaya gelmesinden bile daha nadir görülen bir şey oldu, dünyadaki tüm güç odakları bu projeyi kendi çıkarları için desteklemeye başladı.

Bir taraftan binlerce yıldır işlenen madenlerin en verimli kısımları tükenmişti, kalan kısımları yer kabuğundan çıkarıp tonlarca topraktan sadece 1-2 molekül ayıklamak da çok fazla enerji gerektirmeye başlamıştı. Geridönüşüm ise yine aynı sebepten daha fazla enerji ve zaten yeterince ısınmış Dünya'ya verilecek fazladan atık ısı demekti, binlerce yıllık medeniyet artık termodinamiğin entropi duvarına toslamıştı. Bu yüzden her türlü büyük projeye refleks olarak karşı çıkan toprakana kültü bu projeyi desteklemişti.

Hem enerji hem ham madde için yukarıya, göklere çevrilmişti bakışlar. Asteroidlerdeki, uydulardaki madenler hâlâ bakirdi, üstelik çıkarmak için olağanüstü miktarda enerji kullanılsa bile, bu enerji Dünya dışından gelip sonra da uzay boşluğuna yayılacağı için, Dünya'yı ısıtmak gibi bir etkisi olmayacaktı.

Diğer taraftan eski usul roketlerle ihtiyaç duyulan devasa fabrikaları yukarı taşınmanın imkânı yoktu, nükleer roketlere ise yakın zamanda biten savaştan dolayı kamuoyunun desteği sıfırdı.

O sıralar krizde olan maglevler de projenin üstüne atladı tabii ki. O tarihlerde hem kara hem hava taşıtlarına rakip olan maglev trenlerinden kurulan ağ tüm Dünya'yı kaplamıştı. Havada giden bu trenler hem minimum aşınma, ısınma ve kirliliğe yol açıyor hem de hızlanırken aldıkları enerjiyi yavaşlarken sisteme geri veriyordu. Herkesin favorisiz olan bu sektörün sorunu da artık hat döşenecek belli başlı popülasyon merkezli kalmadığı ve mevcut hatlar da minimum bakımla sorunsuz çalıştığı için işlerinin bitmiş olmasıydı. Yani bir bakıma işlerini çok iyi yaptıkları için işsiz kalmışlardı!

Konfederasyon projenin insanlığa açacağı yeni teknolojik ufuklarla ilgili heyecanlı konuşmalar yapsa da, aslında politik sonuçlarıyla ilgileniyordu. Savaş sonrası yeni kurulan düzende, hem yapımı hem işletilmesi tüm grupların üst düzey koordinasyonunu gerektiren böyle bir proje, insanları bir araya getirmek için iyi fikirdi. Ayrıca yalnız maglev trenlerinden değil silah endüstrisinden de ayrılmak zorunda kalmış çok sayıda nitelikli elemanın zamanını ve enerjisini böyle bir projede değerlendirmek, komplo ve karşı komplo meraklılarıyla dolu bir dünyada, en güvenli seçenekti.

Okyanus üzerine yapay adalar kurmak çok pahalıya gelecek ve deniz ulaşımını aksatacaktı, Orta Asya ekvatordan uzak olduğu için Dünya'nın dönüş hızından yeterince yararlanamıyordu. Sonuçta nüfusu az, güneş enerjisi bol Sahra Çölü'nde karar kılındı. Çölün bir ucundan diğerine uzanacak olan 5000 km'lik hattın yapımı başladı. Bu yolu yaklaşık 1000 saniyede kat edecek olan gemiler sadece g ivmesiyle ivmelenenecekti.

Göz alabildiğine uzanan güneş enerjisi tarlalarının aylarca uğraşarak ürettiği enerjiyi kayıpsız depolayıp saniyeler içinde gemiye aktarmak en zorlu teknik problemdi. Neyse ki yüksek sıcaklıktaki süper iletkenlik imdada yetişti.

Sagittarius'u herkesin hem de büyük umut ve heyecanla desteklemesinin açıkça söylenmeyen bir sebebi daha vardı:

Zoraki barışa rağmen içten içe devam eden gerilimlerin, farklı politik ve sosyal düzenler peşindeki gruplara uzayda birer şehir kurdurarak giderilebileceği düşünülüyordu. Özellikle çoklugerçek kültürü Dünya'da kendi istediği düzeni kurmaktan umudu kestiği için başka bir dünyaya gitme niyetindeydi. Bu da eski nesil fırlatma teknikleriyle imkânsızdı.